

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

65. uzsver, ka Komisijai ir jāpielāgo "Eiropa 2020" tirdzniecības stratēģija, lai to pārveidotu par patiesu darba vietu radīšanas un ilgtspējīgas attīstības instrumentu pasaules mērogā, un aicina Komisiju savlaicīgi paredzēt atvērtu dialogu ar Parlamentu un pilsonisko sabiedrību par ES prioritātēm "pēc Dohas" laikposma, jo īpaši sociālajiem un vides standartiem un PTO reformu;

*

* *

66. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei un Komisijai.

Ekonomikas pārvaldība

P7_TA(2010)0224

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija rezolūcija par ekonomikas pārvaldību

(2011/C 236 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 11. februāra neoficiālo sanākumi,
 - ņemot vērā 2010. gada 10. marta rezolūciju par ES stratēģiju 2020. gadam ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā eurozonas valstu un valdību vadītāju un Ekonomikas un finanšu padomes sanākumi par Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu,
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 12. maija paziņojumu par pastiprinātu ekonomikas politikas koordinēšanu (COM(2010)0250, galīgā redakcija),
 - ņemot vērā sešus ziņojumus, ko Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārā komiteja (ECON) pieņēma 2010. gada 10. maijā,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Finanšu krīzes īpašās pagaidu komitejas (CRIS) darbu,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze demonstrē, ka ir vajadzīga stingrāka ekonomikas un monetārā pārvaldība;
- B. tā kā ar ES stratēģiju 2020. gadam būtu jāveicina ekonomiskā izaugsme un jārada darbvietas, tā kā IKP kritums par 4 %, ražošanas apjoma sarukums un kopskaitā vairāk nekā 23 miljoni abu dzimumu bezdarbnieku ir svarīga sociāla un ekonomiska problēma,

Eiropas Finanšu stabilizācijas mehānisms euro valūtas stabilitātes garantēšanai kā svarīgs pirmais solis

1. uzskata, ka 2010. gada 9. maija vienošanās izveidot Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu, lai sniegtu palīdzību gan eurozonas, gan ārpuseurozonas valstīm, kuras nonākušas finansiālās grūtībās, ir izšķirīgs brīdis Eiropas vēsturē; stingri nosoda to, ka Eiropas politikas veidotāji, neraugoties uz ilgstošo finanšu krīzes padziļināšanos, izlēmīgu rīcību neuzsāka agrāk,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0053.

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

2. atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka, ja Komisija un Padome vēlēšies Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu izmantot starptautiskajos kapitāla tirgos, vajadzēs gūt Eiropas Parlamenta piekrišanu;
3. uzskata, ka vienošanās ir svarīgs pirmais solis uz stabilāku un ilgtspējīgāku Eiropas Savienības ekonomikas un monetārās politikas satvaru;
4. uzsver, ka nesenie notikumi liecina, ka eurozonai ir vajadzīga pārliecinošāka ekonomikas pārvaldība un ka monetārā dimensija vien, bez sociālās un ekonomiskās dimensijas, ir lemta neveiksmei;

Eiropas Savienībai jāreformē ekonomikas pārvaldības sistēma, lai labāk sagatavotos turpmākām krīzēm

5. uzsver, ka, lai atjaunotu stabilus izaugsmes tempus un sasniegtu ilgtspējīgas ekonomiskās attīstības un sociālās kohēzijas mērķi, prioritāra nozīme jāpiešķir ilgstošas un nozīmīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības un konkurētspējas atšķirību izlīdzināšanai; atzinīgi vērtē to, ka Komisija to atzinusi par nepieciešamu paziņojumā par ekonomikas politikas koordināciju;
6. aicina darba grupu, ko Eiropadome izveidoja 2010. gada martā, darboties ātrāk un jau pirms 2010. gada septembra nākt klajā ar konkrētiem pēc Kopienas metodes izstrādātiem priekšlikumiem par ciešāku un plašāku ekonomikas koordināciju;
7. norāda, ka stabilitātei un izaugsmei būtiska ir valsts finanšu ilgtspēja; attiecībā uz eurozonas pārvaldības pastiprināšanu vidējā laikposmā un ilglaikā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus kas izstrādāti, lai izvairītos no pašreizējās valūtas krīzes atkārtošanās jebkādā veidā un piekrist tās viedoklim, ka Stabilitātes un izaugsmes paktam vajadzīgi efektīvāki stimulu un sankciju mehānismi;
8. stingri nosoda, ka priekšlikumos par Eiropas ekonomikas pārvaldību Komisija nav piedāvājusi risinājumus, kā ilglaicīgas ekonomiskās izaugsmes tempu atjaunošanas un aizsargāšanas interesēs mērķtiecīgāk koordinēt ekonomisko politiku, lai tā būtu vērsta uz kopīgas budžeta stratēģijas izstrādi vispusīgas Eiropas stratēģijas 2020. gadam ietvaros;
9. uzsver, ka valsts finanšu ilgtspēja panākama ne vien ar atbildīgu līdzekļu tērēšanu, bet arī ar piemērotu un taisnīgu nodokļu politiku, augstāku valsts nodokļu iestāžu efektivitāti nodokļu iekasēšanā un aktīvāku cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; šajā saistībā aicina Komisiju ierosināt pasākumu kopumu, lai palīdzētu dalībvalstīm atjaunot līdzsvaru savos norēķinu kontos un finansēt valsts ieguldījumus, izmantojot inovatīvus finanšu avotus;
10. uzsver, ka nepieciešams, lai Eiropas finanšu uzraudzības struktūras, kas veic mikrouzraudzību un makrouzraudzību, cieši sadarbotos efektīvas sadarbības nodrošināšanai;
11. uzskata, ka ir jāpaplašina Eiropas Kopienas Statistikas biroja (EUROSTAT) pilnvaras, pievienojot tām izmeklēšanas pilnvaras; uzskata, ka atklātiem un pārredzamiem statistikas datiem vajadzētu būt priekšnoteikumam līdzekļu saņemšanai no struktūrfondiem; uzskata, ka Komisijai jāuzņemas atbildība par dalībvalstu iesniegto statistikas datu novērtēšanu;
12. aicina izveidot "Eiropas Monetāro fondu" (EMF), kurā eurozonas valstis veiktu iemaksas, kas proporcionālas to IKP lielumam, un iemaksātu sodanaudas atbilstoši tam, cik daudz tās pārsniegušas valsts parāda un deficīta apjoma griestus; ikviena dalībvalsts varētu saņemt līdzekļus no EMF par tādu summu, ko tā pati iepriekš ir iemaksājusi; tomēr, ja valstij vajadzīgi papildu līdzekļi vai garantijas, tai būtu jāpieņem īpaši tai izstrādāta reformu programma, kuras īstenošanu uzraudzītu Eiropas Komisija;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

13. aicina Komisiju visu Eiropas Savienības finansiālās stabilitātes pasākumu kopumu novērtēt attiecībā uz makroekonomiskajām sekām un publiskot paziņojumu par euroobligāciju izlaišanas iespējamību, riskiem un priekšrocībām;

Eiropas Savienībai jāreformē ekonomikas pārvaldības sistēma, lai nodrošinātu gaidāmās ES stratēģijas 2020. gadam sekmīgu īstenošanu

14. uzskata, ka ES stratēģijas 2020. gadam pārvaldības struktūra jāpastiprina, lai nodrošinātu, ka tās mērķi, atšķirībā no Lisabonas stratēģijas mērķiem, tiktu sasniegti; tādēļ stingri nosoda, ka Komisija un Padome nav nākušas klajā ar priekšlikumiem šim mērķim, lai gan Parlaments to stingri pieprasīja 2010. gada 10. marta rezolūcijā par ES stratēģiju 2020. gadam;

15. uzsver, ka ir svarīgi pastiprināt saikni starp Stabilitātes un izaugsmes pakta dokumentiem, makroekonomiskajiem līdzekļiem un valstu reformu programmām ES stratēģijas 2020. gadam ietvaros, tos prezentējot saskaņoti, tostarp pastiprinot valstu budžetu salīdzināmību attiecībā uz dažādu kategoriju izdevumiem; dalībvalstīm sava attiecīgā ekonomiskā politika jāuzlūko ne vien par nacionālo interešu jautājumu, bet arī par kopīgo interešu jautājumu un tam atbilstoši jāformulē sava politika; atgādina, ka ir palielinājusies ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu nozīme;

16. uzskata, ka tā vietā, lai ekonomikas politikas jomā joprojām paļautos uz atklāto koordinācijas metodi, jaunās stratēģijas panākumu nodrošināšanai nepieciešams plašāk izmantot saistošus pasākumus;

17. uzskata, ka Eiropas stratēģijā 2020. gadam galvenā uzmanība nav pietiekami pievērsta svarīgākajiem jautājumiem, kas dalībvalstīm jārisina, un uzsver, ka vadprogrammu un apakšmērķu saturā un pārvaldībā pastāv lielas problēmas;

18. atkārtoti uzsver agrāk izteiktās prasības Eiropai izstrādāt vienotu, integrētu attīstības stratēģiju, ar kuru noteiktu ilgtermiņa ekonomiskās izaugsmes vadlīnijas ar nolūku izveidot labāku, tainīgāku un ilgtspējīgāku ekonomiku, kas nodrošinātu vispārēju labklājību;

19. atkārtoti aicina savstarpēji integrēt tādas stratēģijas, kuras savstarpēji pārklājas, piemēram, ES stratēģiju 2020. gadam, ilgtspējīgas attīstības stratēģiju un Stabilitātes un izaugsmes paktu; stingri nosoda to, ka Eiropadome šo pieeju ir noraidījusi, politikas nesaskaņotības problēmu atstājot bez risinājuma;

20. uzskata, ka efektīva ekonomikas pārvaldība nozīmē uzticēt Komisijai īstu, spēcīgāku vadības pienākumu, dodot tai iespēju izmantot gan līdzšinējos instrumentus, gan jaunus, kas paredzēti Lisabonas līgumā, piemēram, tā 121., 122., 136., 172., 173. un 194. pantā, ar ko Komisijai ir uzdots koordinēt reformu plānus un pasākumus, kā arī izveidot kopīgu stratēģiju;

21. mudina Eiropadomi un Komisiju iedibināt uz stimuliem un sodiem balstītu pieeju un izmantot atbilstības nodrošināšanas mehānismus saskaņā ar Līguma 136. pantu, piemēram, ekonomiskus stimulus (tādus kā ES papildu finansējums), kā arī sodus, kuru mērķis ir atbalstīt pastiprinātu ES ekonomikas pārvaldību un, konkrēti, pastiprinātu pārvaldību saistībā ar ES stratēģijas 2020. gadam īstenošanu;

22. uzskata, ka vienlaikus ar ekonomisko pārvaldību jāpastiprina Eiropas pārvaldības demokrātiskā lēģitimitāte, kas jāpanāk, procesā ciešāk un laicīgāk iesaistot Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentus; jo īpaši aicina Padomi un Komisiju pienācīgi izmantot Lisabonas līguma noteikumus attiecībā uz Parlamenta aktīvu iesaistīšanu ekonomikas politikas jomā, kā tas definēts 121. panta 5. un 6. punktā un aicina Komisiju nākt klajā ar sīki izstrādātiem priekšlikumiem par regulāra politiska un lēģislatīva starpiestāžu dialoga iedibināšanu šajā izšķirīgajā politikas jomā;

Trešdiena, 2010. gada 16. jūnijs

Eiropas budžets un valstu reformu plāni jā saskaņo ar ES stratēģijas 2020. gadam mērķiem ilgtspējīgas izaugsmes un attīstības veicināšanai

23. uzstāj, ka, lai ES stratēģija 2020. gadam būtu ticama, 27 dalībvalstu budžetiem un ES budžetam nepieciešama lielāka saskaņotība un papildināmība; uzsver, ka ES budžetam līdz ar resursu apvienošanu jāgūst lielāka nozīme;

24. uzsver ilgtermiņa valsts un privātu investīciju nozīmi ES stratēģijas 2020. gadam vadīnīcīvu īstenošanai nepieciešamās infrastruktūras finansēšanā un aicina Komisiju ierosināt pasākumus, lai pieņemtu Eiropas reglamentējošos noteikumus, kas sekmētu ilgtermiņa investoru sadarbību;

25. uzsver, ka ES stratēģijai 2020. gadam varēs uzticēties tikai tādā gadījumā, ja tā ir pienācīgi finansēta, un ka 2011. gada budžeta projektā vēlas redzēt lielāku vērienu, lai būtu iespējams sekmīgi īstenot ES stratēģiju 2020. gadam; stingri nosoda to, ka ES stratēģijas 2020. gadam vadprogrammām nav atvēlēts pietiekams finansējums 2011. gada budžeta projektā; uzsver, ka efektīvs risinājums var būt lielāka Eiropas Investīciju bankas (EIB) iesaistīšana un plašāka publiskā un privātā sektora partnerību izmantošana, taču tas nav risinājums visiem gadījumiem; stingri nosoda to, ka šim jautājumam nav pievērsusies ne Eiropas Padome, ne Komisija;

26. aicina Eiropas Komisiju paskaidrot sakarību starp ES budžeta pozīcijām un ar tām saistītajiem ES stratēģijas 2020. gadam mērķiem; uzstāj, lai pirms 2010. gada pirmās puses beigām Komisija nāktu klajā ar priekšlikumu pārskatīt spēkā esošo daudzgadu finanšu shēmu (2007.–2013.) ar mērķi atrast budžetā papildlīdzekļus ES stratēģijas 2020. gadam mērķu sasniegšanai;

27. pieprasa tālāku informāciju par to, kā ES budžetu ietekmēs Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms, par kuru tika panākta vienošanās ārkārtas Ekonomikas un finanšu padomes sanāsmē 2010. gada 9. un 10. maijā;

28. uzsver, ka ir svarīgi pārskatīt spēkā esošo daudzgadu finanšu shēmu, lai tiktu ievēroti 2005. gada 15. un 16. decembra Eiropadomes secinājumi un lai tā tiktu saskaņota ar Lisabonas līguma prasībām ar mērķi nodrošināt finansējumu ES stratēģijā 2020. gadam izklāstītajām iniciatīvām, kā arī dažādajām iniciatīvām un politiskajām saistībām, kas pieņemtas spēkā esošās un nākamās daudzgadu finanšu shēmas darbības laikā;

29. uzsver prasību ES budžetā atspoguļot nepieciešamību finansēt pāreju uz vides ziņā ilgtspējīgu ekonomiku;

Eiropas Parlaments prasa, lai to ciešāk iesaistītu ES stratēģijas 2020. gadam sīkāko priekšlikumu izstrādāšanā

30. uzsver, ka pieņems lēmumu par Nodarbinātības pamatnostādņēm pēc tam, kad būs saņemta apmierinoša atbilde par ES stratēģijas 2020. gadam pārvaldības struktūru un budžeta pamatnostādņēm;

31. uzsver, ka Eiropadomei lēmumi būtu jāpieņem, pamatojoties uz ikgadējiem ieteikumiem politikas izstrādei un brīdinājumiem, kas saņemti no Komisijas attiecībā uz to, cik atbilstīgi dalībvalstis īsteno ES stratēģijas 2020. gadam mērķus; uzskata, ka pirms izskatīšanas Eiropadomē šie ziņojumi ir jāapsprīž Parlamentā;

*

* *

32. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropas Padomei un Komisijai.